

UIT DE OUDE DOOS (Vervolg).

De excursie van de voormalige Bryologische Kring (26-4-'1942).

Van het Ledig Erf (Utrecht) langs de Kromme Rijn naar het landgoed "Rhijnauwen".  
In Nieuw-Amelisweerd op een wilg *Frullania dilatata* en *Orthotrichum* sp. (steriel).  
Tussen Nw. - Amelisweerd en Rhijnauwen op een paaltje aan het water *Cratoneurum fili-*  
*cinum*. In Rhijnauwen noteerden we op de grond *Eurhynchium striatum*, *Catharinaea undu-*  
*lata* fr., *Fissidens* sp., *Mnium hornum* en *Thamnium alopecurum*, op essetronken *Homalia*  
*trichomanoides*, *Isoetium viviparum*, *Brachythecium velutinum* fr. en *populeum* fr.,  
*Plagiothecium Sylvaticum* var. *neglectum* fo. *orthocladum* en *Lophocolea bidentata* en  
*heterophylla*.

Na het maken van een planten-sociologische opname in het bos keerde men tevreden  
huiswaarts.

J.J.B.

Literatuurbespreking.

S.A. Cain and A.J. Sharp, Bryophytic unions of certain forest types of the Great Smoky  
Mountains: The American Midland Naturalist, 20, 2, p. 249 - 301, September 1938.

Dit is een van de eerste bryosociologische publicaties in Amerika, tot stand gekomen  
door samenwerking van een plantensocioloog (Cain) en een bryoloog (Sharp). Zij onder-  
zochten de volgende woudassociaties in dit grotendeels ongerepte natuurreservaat in  
de subalpiene zone: *Abietum Fraseri*, *Piceetum rubentis* en *Fagetum grandifoliae* subal-  
pinum, in de montane zone: *Aesculeto-Tilietum*, *Halesieto* - *Saccharodendretum* en *Lirio-*  
*dendreto* - *Tsugetum*.

Methode en inleidende beschouwingen. Cain en Sharp beschouwen de mosgezelschappen,  
evenals de verschillende andere lagen van het bos, niet als gelijkwaardig met meerla-  
gige associaties, maar als "unions", die zij dan ook niet de uitgang -etum willen ge-  
ven. Waarom zij dan toch deze unions tot verbonden (alliances) met de uitgang -ion  
verenigen, en volgens hen deze procedure geen verwarring scheppen kan, de eerste wel,  
is mij niet recht duidelijk. De onderscheiding der unions geschiedt op de dominantie  
van één soort, is dus in wezen Scandinavisch; de vereniging tot verbonden niet op  
grond van het gemeen hebben van een aantal (al of niet dominante) soorten, maar op  
het bezit van tot hetzelfde genus behorende (dus systematisch, d.i. niet altijd oeco-  
logisch verwante!) dominante soorten der unions. De unions worden verdeeld in facies.  
Na een lijst van de 126 in het gebied voorkomende en besproken bryophyten, een lite-  
ratuuroverzicht en bespreking der methodiek volgt de beschrijving der gezelschappen,  
voor elke bosassociatie afzonderlijk. Zij onderscheiden allereerst naar het sub-  
straats terrestrische, epilithische, epixylische ( op het hout van dode, omgevallen  
stammen) en corticole gezelschappen (op de schors van levende bomen).

Voor het terrestrische *Hylocomium splendens*-union werd het minimum areaal be-  
paald, van enige dode stammen en alle boomvoeten (tot 1 - 2 m. hoogte) werd de vege-  
tatie in kaart gebracht. De boomvoegezelschappen zijn het beste onderzocht, de kroon-